

Jindra

Roman z českého života od J. Kliepery.

"Pane hrabě, byl jsem v životě svém zvyklý, vždy svým povinnostem úplně dostati a zásadám svým nerad bych se zpronevěřil na konci života. Jakkoli by se mi rozvinulo pole rozsáhlé činnosti ve službě vaší, a mně, který jsem pracoval v oboru hospodářském vždy s oblibou, a potěhou i s radostí by bylo, opět činným býti, přece mi již velké stáří mé připomíná, a bych se neponoušel do prací, s něž více nejsem a jejich ukončit nemohu. Raďte nakládati radou i pomocí mou, s níž přispěti mohu, po libosti, ale v povinnou službu mou, mlého pracovníka poutati více již nechtějte," odtušil pevně i zdvořile starý pán.

"Což tu děláte?" prohodil hrabě, krce mrzutě rameny.

"Najdete, pane hrabě," chopil se pan Wagner opět slova, "již nyní si dosti schopných v zemi naší; je třeba jenom hledati, a při tom chei vám býti od srdce rád nápomocen. Mimo to máte zde pana Jarýna, který vám rovněž neodpře rady své, kdykoli jí budete potřebovati a který se nám vždy milerád podrobím."

"Pan Jarýn se zarděl při pochvalě tak lichotivé od bývalého mistra jeho mu učiněné.

"Mohu spoléhati na pomoc vaši, vážený pane sousede?" tážal se důvěřivě mladý hrabě, upřaje o-hnivý pohled svůj na statkáře.

"Zajisté, pane hrabě," odtušil s úklonou pan Jarýn, "ráčíte-li klásti v ni tak velkou váhu, bude mi to potěšením a zároveň aspoň částečným, až nepatrným splácením úroků z kapitálu, poskytnutého mně vašim vznešeným panem otcem tak velkomyslně na užívání."

"Avšak znáte nynější stav mých statkův?" tážal se mladý hrabě jaksi nespěle.

"Znáám, pane hrabě. Znal jsem jej před dvacíti lety a znám jej i nyní."

"Jest to, bohužel, smutné srovnání," podotkl rozmrzelé hrabě.

"Ve mnohém ano, ale ve mnohém opět to není nejhorší."

Totíž cheje tím říci, že by stav statků mých mohl býti ještě horší!" prohodil trpce se usmívaje mladý Ostrovín. "Ostatně vám věřím, neboť skoro vždy úsudek pronesl i zde pan rada Wagner."

"Tak jest," ozval se pan rada.

"Chei tím říci," vysvětloval klidně pan Jarýn dále, "že několi správa statků ve mnohém pochybila a v leccems počínati si mohla o-bezřetěji a výhodněji, přece opět v jiném dosti rozumně si vedla, jednajíc ve prospěch váš."

"Jak to?" tážal se hrabě polo v nedůvěře a polo v překvapení.

"Ráčíte snad věděti, pane hrabě, že já sám, dříve ještě než jsem tento statek zakoupil, byl jsem ná-jemníkem jednoho z největších dvorů na panstvích vašich. Když otec váš zemřel, přejal poručenství i správu statkův jasný váš děd, nyní již také v Pánu zensulj. Zvěněný, jakkoli proslulý je-nerál, byl — odpusťte, pane hrabě, mluvím však bez obalu — ne tak dobrý hospodář, myslím ekonom, což ovšem nebylo divu. Chlěl však ve prospěch váš nejlepšímu, a proto stál co stál hleděl vytěžit ze statků co nejvíce; mimo to myslil, že vám velice poslouží a prospěje, splatili pokud možno i staré dluhy, jež vázly na majetku po před-ech. — Bohužel, učinil velikou chybu zvěněný kníže, propustiv zde pana radu ze služby, poněvadž se s ním nesrovnával v názorech svých. Kdyby byl on na místě vrchního správce veškerých stat-ků zůstal, bylo by se též o ještě daleko škvelejšího výsledku dosá-hlo, jen že jinými, mnohem roz-umnějšími cestami. Nový, se po-tivý vrchní správce, nevěděl ve krátkozrakosti své, jak si počínati, aby statky mnoho nesly, i vyko-fisoval je, pokud mohl. Dluhy o-všem se splatily, příjmy byly stále veliké, ač robita přestala, ale stat-ky přišli jsouce vysušány, klesa-ly hloub a hlouběji."

"A což nemohl děloučka o tom někdo poučiti?" udiveně pravil

mladý hrabě s tázavým pohledem na pana Wagnera.

"Byl naprosto nepřístupný," odtušil pokojně starý rada.

"Nepřístupný a důvěřoval pří-liš slovům úředníků, jež si byl jed-nou oblibil," doplňoval pan Ja-rýn.

"Nuže a lze napravit, v čem pochybeno, myslím, docela napra-viti?" tážal se takřka s dychtivostí mladý šlechtic.

"Bez vás pochyby," odtušil pan Jarýn, "ale musí se užiti prá-vých cest, a je k tomu potřebí dlouhého času."

"K oběmu jsem hotov," pravil odhodlaně hrabě. "Chei se věno-vati úplně správě statků svých a budoucně žiti stále v zemi."

"Kéž si zůstanete věrným i dů-sledným v tomto rozhodnutí svém, pane hrabě!" podotkl nyní u-přimně starý pan Wagner.

"Zůstanu, milý příteli; vidíte, až mne lépe poznáte i děle budete mne mocí pozorovati, že zásadám svým, jednou si obraným, zůsta-vám věren," potvrdil pevně a dů-razně mladý kavalír, při čemž mu oko jasněji zazářilo i prsa do-sti sklenutá mohutněji se vypjala.

"Pak se též neminete čle své-ho," přivádivě pan Jarýn. "A kéž jsou i ostatní šlechticové naši tím-to duchem prodechnuti! Jen doma jim kyne spása, v pilné práci vy-trvalé, uprostřed lidu, z něhož vy-šli."

mladý hrabě při posledních slo-zech pozdvihl rychle hlavu, již byl před tím krátce sklonil, a u-pjal obnivé zraky své na Jarýna, ale pak je opět, zamysliv se, brzo sklonil. Nastalo krátké ticho, an se každý z přítomných obrátil myšlenkami při rozmluvě v něm vzbuzenými. První se však za ne-dlouho opět vzhopil hrabě a pra-vil:

"Směl bych vás, vážený pane sousede, prositi, abyste nám za chvíli věnoval s panem radou, má-te-li pokdy a bude-li vám líbo, ho-dinku ještě k rozhovoru o mých záležitostech? Budu vám za to ve-likými díky zavázán, neboť bych se rád rozhodl o plánu, který mi sledovati bude."

"S největší radostí, pane hra-bě; raďte vždy, kdy vám jen líbo bude, skrovnou radou i přispěním svým nakládati po libosti své," svoloval pan Jarýn ochotně.

"Děkuji vám srdečně. — A ny-ní, milostpaní, vy i ostatní dámy, nám promiňte," obrátil se hrabě dvorně k paní Jarýnové a k děv-čatům, jež stejně pozorně rozmlu-ly sledovaly, "že jsme vás svou rozmlouvou, tak málo zajímavou, nudili."

"Aj, pane hrabě, jsem žena eko-nomova, a poutá mne tedy to, co mého manžela baví," odtušila s úsměvem vdomácí paní.

"Pak mi dobré nebe, uvedli mne kdy v sladké jho manželské, popřej neměně rozumně i laskavé choti," pronesl dvorně mladý Os-trovín.

Dámy se smály, páni také, a ho-ši Jarýnovi v témž okamžení zdvi-hli se od stolu, chystajíce se ode-jíti. Hraběci zraky spočinuly na obou synech manželův Jarýnových a zastavily se se zvláštním zálibe-ním na mladším Prokopovi, pozoro-rujice s oblibou duchaplný, slibný obličej nadaného, živého chlapce.

"A kam nyní vy, mladí páni?" tážal se hrabě přivítivě Prokopa.

"Půjdeme na plovárnu, pane hrabě," odtušil chlapec zdvořile i bez ostýchání. Zde třeba podot-knouti, že veškerá předělsá roz-mluva v celé společnosti vedena byla po německy, a že nyní synek Jarýnov k německé otázce hrabě-te najednou česky odpověděl.

"Ah, to je zajisté vaše plovár-na blíže sílnice na řece pod parkem, mimo níž jsem sem jel?" tážal se opět hrabě dále a zase po německy.

"Ano pod parkem, pane hrabě," odtušil nyní starší Jarýn Oskar, rovněž česky.

"Je-li líbo, pane hrabě, s námi se tam podívat?" navrhol ihned srdučatý i otevřený Prokop.

"Děkuji, až podruhé," odtušil se smíchem hrabě a pak pravil, a

však též česky: "Což vy umíte jen česky?"

"Umíme také německy a učíme se i latině a francouzštině," odtušil horlivě Prokop, přistoupiv o ně, co blíže k hraběti.

"A proč tedy nemluvíte něme-cky, když jste řečí tou osloveni?" ptal se s podivením hrabě dosti plynně česky, ač bylo viděti z menší obratnosti jeho v řeči, jak-ž i z namáhavějšího hledání po-třebných i příhodných slov, že zřídka jazykem českým hovoří, neboť výslovnost byla jako cizí.

"Žijeme ve vlasti své mezi Če-chy," odtušil nyní za mladšího bratra starší Oskar.

"A Češi mají mezi sebou mluvití jenom česky — a vy jste, pane hrabě, také Čech, máte tedy mlu-viti s námi česky jenom česky," dodal k tomu nyní vnuživ se i Prokop.

Zraky všech přítomných utkvě-ly na chlapci. V očích star-šího raty zradilo se udivení, v tvářích pana Jarýna a Jahody ú-směv, paní Jarýnová však pohlí-žela na hochy přisně. Jindra hle-děla zamračeně, vysílaje po str-paně blesky své nevole na místo, na němž Lípa seděl. Amálka pohlíže-la kárávce k chlapci, jediní paní Michálková seděla zde netečně, kdežto Lípa patřil klidně na hra-běte.

Nastalo malé mlčení.

"Ovšem, že jako Čech, vždyť rod hrabat Ostrovínův se již uvádí v patnáctém století v dějinách če-ských, není-li pravda, pane Lípo?" obrátil se nyní Prokop, chopiv se opět slova, vítězce k Lípovi.

"Tak jest," potvrdil tento a zdvihnuv se zlehka se sedadla s ú-klonou odatoupl od stolu, hotově se k odchodu. "Máme čas, poru-če se panu hraběti, pániim ro-dičím a ostatním přítomným," podotkl a ukloniv se ještě jednou veškeré společnosti, čekal na chlapce, již se poroučeli mladému hraběti, radovi Wagnerovi a pak matce i otec libal. Hrabě však rozloučil se chladněji s ho-chy, než z rozmluvy jeho s nimi dříve tak laskavé i přívětivé ve-dené mohlo se očekávati a pohlízel oostřím pohledem za vchovatel-em a chlapci odcházejícím, již se mu v ramena zavěšil.

"Jste spokojen s vchovatel-em synů svých?" tážal se po chvíli mladý hrabě pana Jarýna.

"Úplně, jest to mladý muž, jak-kých pořádku," odpověděl pan Ja-rýn, sotva potlačuje lehký ú-směv, jenž mu na rty vstupoval.

"Jak dlouho již působí v domě vašem?" ptal se dále Ostrovín.

"Již dvě léta," odtušil pan Ja-rýn, "a za ten čas učinili chlapci moji u vzdělání svém veliký pokrok."

"Tak?" pronesl krátce a úseč-ně mladý šlechtic a kolem úst mhl se mu stín úsměvu či nelibosti, který však velmi rychle zmizel.

Někdo z přítomných si toho ne-všiml, jedině bystrozraká Jindra, již se v témže okamžení zjevil stej-ně nelibý, ba zamračený výraz v tváři, a zraky její s nenávistí a hněvem hleděly za Lípou v parku zacházejícím.

Znova se zapředla rozmluva, po chvíli se však zdvihl hrabě a při-pomínaje panu Jarýnovi slib stranu rady jeho v záležitostech svých statků, poroučel se dámy, a pra-vil k paní Jarýnové:

"Nebudu vám, milostpaní, pře-kážeti, dostavím-li se opět brzo návštěvou?"

"Pane hrabě, doufám, že dneš-ní vaše poznání našeho domu vás neopravnilo k myšlence nás za-rumňující; poskytnete-li vám dům náš příjemně zábavy, je vám vždy dokázán otevřen, a čím častěji jej počtíte svou přítomností, tím více těšiti se budeme z vyznamení toho."

"Ale pak mne musíte považova-ti více za známého, ba za přítele než za cizího a musíte odložití onu nemilou hrabdu etikety, kterou odstraniti si přejí mezi sebou a vašim ctěným domem."

"Bude to záležitosti pouze na vás, pane hrabě," podotkla rovněž o-bratně i otevřeně paní Jarýnová.

Hrabě Ostrovín pohlíbil domácí paní ruku, uklonil se hluboce mladým dámy, při čemž oko jeho na Jindře ještě jednou, jakož i mezi dřívějšího polytem ve společ-nosti této již několikrát spočinu-lo, a bral se s občasnou pány k záme-čku.

"Roztomilý to kavalír!" prones-la paní Jarýnová, když byli pá-nové již od stolu poodešli.

"Příjemný muž vsuktu a k to-mu zdá se míti dobrou vůli, by o-pět statky své uvedl do pořádku. Bude to pořádná práce," podotkl pan Jahoda, zdvihaje se zároveň od stolu.

Amálka neřkala ničeho, hlede snivě před sebe, a Jindra, hraje si s vějířem, pohlížela za hrabětem právě nyní do domu vstupujícím; úsměv jí zabrával na rtech, čelo však zdálo se kaboniti.

V.

Měl-li dříve Lípa velikou práci s hochy Jarýnovými, než vchová-ní jejich, od dřívějších učitelův na špatných základech položené, v pravé i pevné koleje svedl a na nich pak dále jde, je k prospěš-nému cíli vedl, nastala mu potom s občasnou dřevitostí ještě větší obtíž, měl-li dostati úkolu, jež na sebe vzal. Zvláště Jindra to byla, jež mu úlohu jeho co nejvíce zbrpčo-ovala. S Amálkou uděla se brzo pa-trná změna, již se Lípa nemálo po-divil. Jevilo se u ní v málo dnech, co se vyučování Lípova účastnila, pro předmět jeho patrné přibývání záliby i chuti. Již zmizelo opovr-žení, jež dříve vřily a všude všo-mu, co českého bylo, vsťříc stavě-la, již mluvila mnohem častěji i více česky, ano již počínala i česky čísti a naslouchala, jak se zdálo, s vřelým účastněním nadšeným slovími Lípovým nespouštěje ani oka s horlivého učitele, kdykoli mluvil.

Jinak bylo však u Jindry. Ú-častnila se sice všech hodin vyučo-vacích, avšak s patrnou nechtí a-ko nenávisť, zátki i zlobou k oso-bě Lípově i u vyučování jeho. S počátku docela zabývala se v hodi-nách Lípových jinou lehkou ruční prací a pak se nestarala ani v nej-menším o slova učitelova, několi tu chybný steh a onde opět puštěné oko u háčkování svědčily, že ani prací touto nezabývala se oprav-dově. Když pak za to se jí dosta-lo pokárání Lípova i se strany pana Jarýna, z nenačím k vyu-čování se dostavivšího, tu počína-la si pak při vyučování, jako by duchem ani přítomna nebyla. Po celou hodinu hleděla buď utkvěle na protější stranu jako vkroeně-ná, dávajíc patrně na jevo, že po-slouchati nechee, anebo měla po celou hodinu co dělati a nehty u malých růžových prstíků svých A když pak Lípa unaven jsa hor-livým mluvením po celou hodinu, ke konci na děvčatech žádával, a-by mu krátce opětovala, co jim přednesl, dostávalo se mu odpo-vědi k jeho žádosti jediné od A-málky. Jindru nebylo lze pohnouti, aby promluvila a promluvila-li v pozdějších hodinách přece, mluvila pak jako námášená a ta-kový nesmysl, že Lípa uražen vstal od stolu a ukloniv se Amál-ce tiše sice, avšak s nevolí opu-štěl děvčata. Pak se Jindře za-leskly zraky její dětinskou rado-stí, a potěšena z účinku svého chování k učitelovi, byla po celý den v růžovém rozmaru. Přes to přece všechno zjevoval se při bu-doucí hodině Lípa vždy opět s hládkou tváří, s novou horlivostí, vždy s myšlenkami zajímavými, novými a vzletnými.

As tři neděle již trvalo vyučo-vání děvčat.

Dnes opět za krásného srpnové-ho odpádně seděl v parku za stolem v besídce, tvořené jedi-ným velikým jasanem, jeho větve uměle rukou zahradnickovou se-hnuty jsouce i spleteny, tvořily příjemně loubí. Lípa mluvil s nadšením; Amálka pozorně naslouchala, Jindra se skloněnou hlavou hledie na vzor pokrývádl, jež na stole prostěno bylo, jako by počítala jeho nitě.

Lípa dnes končil přehled če-ských dějin, který děvčatům dosti obšírně podal, vykresliv jim obrat-ně trefný i živý obraz dějův ná-šich.

Právě došlív úpadek českého národa, vyprávěti počal o zvolení vládkáni jeho. — Ohnivou vý-mluvností zobrazil truchlivý stav lidu i země české ke konci osmá-náctého a s počátku devatenáctého věku, zmínil se o opovržení, jímž řeč česká pronásedlována byla, o nepřítelech i čených škůdlecích a konečně o nejhorších z nich, o o-drodilcích, od nichž trpěla nejvíce.

Muži, ženy, dívky a starouškové.

Často nevíte, co Vás více bolí, a tu náš lék dá úlevu a zdraví.

Obdržíte na zkoušky lék zdarma na několik dnů.

Žádný patentní lék. Pište ještě dnes.

Wheelerovo Bylinné thé je silitel jater, ledvin a krvečistitel

Jest to čistý přírodní lék jak pro dospělé tak pro děti a poskytlé úlevu při zácpě, zánuce, kyselosti v žaludku, zlučenosti, obtížném trávení, ja-terních obtížích, bolestech hlavy, zlaté žile, červech, bolesti v zádech, nezáživ-nosti, malarii, kašli, nastuzení, bolavé m hrde, revmatismu, neuralgii, dně, bo-lesti v boku, bolesti v kříži, rozžlono stl, tasmennici, zemlednosti, ospalosti, pupencech, žlutence, vyrážce, svrabu, volatelnosti, srdeční vadě, boulicch, nádorech, líbejích, zastaralých bolestech, a všech nepořádekch krve a ledvin. — Chuti jest velmi příjemná. — Žádné jiné thé se nemůže ani porovnat s ná-ším thé, neb mají obyčejně jen několi druhů bylín v sobě a mohou se tím pádem velice levně a ve všem množství prodávati. Pomáhá však nemožno podobně léky jako naše Thé, které má v sobě 12 vzácných, dražších a mnohá z jiných přivenzených bylín a každá z nich 12 vzácností povinností v těle lids-kém. Ono sílí, hojí a čistí celé tělo. Žádné bolení po užívání.

Máme též zaručené léčení pro kat ar v těle. Trpící, slabé, unavené, před-časně sestarané matky a ženy, slabé a b edě dívky! Máme zvláštní léčení, pro všechny bolestné choulstivé nemoce že a dívek v jakémkoliv případě a stáří. Neodkládejte s léčením, až bude pozdě. Zachraňte Vaše zdraví. Jsme vždy tr-plem mužům, ženám a dívkám k službám. Na tisícce krajín uživalo a úč-va naše léky k úplné spokojenosti a k do jedné naše léčení zkusil, sám ho z viančního přesvědčení dále odporučuje trpícím. Popište s důvěrou svou nemoc a pošleme vám obratem pošty poradu a lék zdarma na několik dní na zkoušku a knížetku o nemocích. Nepochtejte se než! Zkouška Vás přesvědčí. Račte psát anglicky neb česky. Adresa:

MARIE VOTÝPKA, c. of

Theopholine Remedy Co., Dept. 10, So. Bend, Ind

A pak přešel k prvním jejím obraz oněch dob národu českého věčné památných, v nichž ponej-prv opět zjevil se činitelem polití-ckým lid náš.

Dotekl se i nadějí i krásných o-čekávání, jež tentokrát vlastenci chovali, jakož i sklamaní, jehož se jim později dostalo. A ke konci, přišel pak krátce jen přes minu-lohu reakce, stanul u doby no-vější. I zde mu bylo mluviti jen o boji, který národ náš vede za prá-va svá, přinášeje veliké oběti a ve-de boj statečně s čestnými a zuřivými nepřáteli svými.

(Pokračování.)

Deerška svědčí.

Slečna Marie Valko, Sunnyvale, Cal., dosvědčuje: "Moje matka trpěla dlouhá léta prudkými bo-lestmi hlavy, až konečně byla ob-těže té trvale pozbavena pomocí Severových Prášků proti bolestem hlavy a neuralgii, které konaly pravé divy." — Také tisícům ji-ných trpících pomohly a též vám pomohou, opatřte-li si je. Na pro-dej v lékárnách. Cena 25 centů. W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa.

Piana na mírné splátky!

Jsou to piana zaručená. Sestřicet let v obchodu s pi- any je rekord

A. HOSPE CO., Omaha, Nebr.

Doporučujeme

HOSPEOVA

PIANA.

Jsou zhotovena z Walnut oak aneb mahagonu. Pákná de-čka na každém.

Mírné měsíční splátky, anebo za hotové.

Obehraní piana a varhany velmi lacino. Dopíste si o ka-talog a cenník. 43-1f

A. HOSPE CO.

1513 Douglas ulce. OMAHA, NEB.

SEVERO-NĚMECKÝ LLOYD

Pravidelná poštovní a paroplavební doprava

z Baltimore do Brémen

přimo po nových dvoukruhových poštovních parnicích od 7.500 do 10.000 tun snosnosti:

Rhein, Main, Neckar, Cassell, Breslau, Koeln, Hannover, Frankfurt, Brandenburg, Chemnitz.

11. kajuta z Baltimore do Brémen od \$55.00 nahoru.

Tyto parniki mají pouze jednu třídu kajut, která označena jest jako 11. kajuta.

Všle jmenované parniki jsou výhradně nové, výtečně stbudované s salony sašžené, pokoje kajutní na palubě. Elektrický zavazetní ve všech prostorách. Další správy podávají generální jednatele:

aneb jejich zástupci v zemi.

A. SCHUMACHER & CO., No. 7. S. Gay St., Baltimore, Md.

H. CLAUSENIUS & CO., 95 Dearborn St., Chicago, Illinois.

Lee-Glass-Andreesen Hardware Co.

proská ve velkém množství, vyráběná a lakovaná plechová užitná. — Čistovaný plech, čísný plech a kovevé zboží. — Ostatní drát, kličky, užitkové zboží, blesky, stěh-ací obratě, záboje a sportovní športového zboží.

9th and Harney Streets. Omaha, Neb.